

1961

ნან. ა. კანდელაკიძე

№ 7

თბილისი აპრილი

1961

ნიანა

ქართული
გინაზიკოსები

გამოცემის XXXIX წელი, ფასი 20 კპ.

ნიანა 61

არაღმამაყოფილებელ მუშაობას ხზოების გასაზრდელად და სადგამი სულადობის დიდ სი-
ბერწეს მეცხოველეობისათვის მოაქვს დიდი დანაკარგები, ხოლო სახელმწიფოსა და მოსახლეობას
აკლდებათ მნიშვნელოვანი რაოდენობით სორცი და რძე.

(საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის მარტის პლენუმის დადგენილებიდან)

— რამდენი წელია ერთი ლიტრი რძეც არ მოუწველათ ამ ბერწებს და ძროხებად კი მოაქვთ თავი!

ნანგის ვახუშტი

მრავალ წერილთა შორის, რომელსაც ნიანგი ღებულობს ჩვენი რესპუბლიკის სწავლასა და კულტურას, არის პასუხები გამოკვეთილ კრიტიკულ ფელეტონებსა და კარიკატურებზე. გავაცნობთ მკითხველებს ზოგიერთ მათგანს.

რა ძნა ფხიანგიმ ბალანსმა

გასული წლის ოქტომბერში ნიანგმა თავის მე-19 ნომერში დაბეჭდა კრიტიკული წერილი — „ფხიანგიმ ბალანსი“, რომელიც ეხებოდა თბილისის ხორცკომბინატიდან ხორცისა და ხორცის პროდუქტების დატაცების ფაქტებს. ნიანგმა ამ კრიტიკულ წერილზე პასუხი მიიღო საქართველოს სსრ სახალხო მეურნეობის საბჭოს ხორცის მრეწველობის ტრესტის (საქხორცმრეწვის) მმართველის ა. მ. გ. ურუშაძისა და თბილისის ხორცკომბინატის პარტიული ბიუროს მდივნის ა. მ. დ. იაშვილისაგან. ისინი გვწერენ, რომ შემოწმების შედეგად ფელეტონში აღნიშნული ფაქტები დადასტურდა და დამნაშავენი დასჯილი იქნენ სათანადოდ. პარტიულმა ორგანიზაციამ, აღმინისტრაციასთან ერთად დასახა საჭირო ღონისძიებები, რომ მომავალში აღდგოდა არ ექნეს პროდუქტების დატაცება. ხორცკომბინატის გვერდით მდებარე მუშა-მოსამსახურეთა № 111 სასადილოს № 1-მა ფილიალმა, სადაც არაყისა და ლუდის სმა იყო გახურებული, უკვე შესწყვიტა თავისი არსებობა.

აბზიანდის ფხის საქმე ფხი აიღვა

ნიანგმა თავის 23-ე ნომერში დაბეჭდა წერილი სათაურით — „აბზიანდის ფხი“. მასში აღნიშნული იყო, რომ მსუბუქი ტაქსის მძღოლმა ნიკოლოზ ილურიძემ სამტრედიის გზაზე მანქანა დააჯახა და ცალი ფეხი მოსტეხა ჯიხაიშელ თამაზ აბზიანდეს. მილიციის სამტრედიის განყოფილების მუშაკების ფოფხაძისა და ძიძიგურის წყალობით ეს საქმე ფეხმოტეხილივით დიდხანს იდგა ერთ ადგილზე და მხოლოდ ნიანგის გამოსვლის შემდეგ აიღვა ფეხი.

საქართველოს სსრ შინაგან საქმეთა სამინისტრო გვატყობინებს, რომ მილიციის მუშაკები ფოფხაძე და ძიძიგური მოხსნილი იქნენ დაკავებული თანამდებობიდან და გადაყვანილი იქნენ სხვა რაიონში დაქვეითებით. სამტრედიის სახალხო სასამართლომ მძღოლ ნ. ილურიძეს მიუსაჯა თავისუფლების აღკვეთა 2 წლით.

მათემატიკური სიზუსტით

მკითხველებს კარგად ახსოვთ წერილი, რომელიც დაბეჭდა ნიანგის გასული წლის 23-ე ნომერში სათაურით — „მაღლი და მათემატიკა“. მასში აღწერილი იყო, თუ როგორ „შეეშალა“

(თავის სასარგებლოდ) ანგარიში რესტორან „სამადლოს“ ოფიციალტს ბ. ბარხუდაროვს და „შეცდომით“ როგორ გაზარდა ფასები ერთიორად.

თბილისის რესტორნების ტრესტმა მათემატიკური სიზუსტით დაადასტურა წერილში აღნიშნული ფაქტი და ბარხუდაროვი მოხსნა სამუშაოდან.

ხელის მოთხოვა თბილი წინდებით

„გამოყენებითი მათემატიკა“ — ასე ეწოდება წერილს, რომელიც გასული წლის დეკემბერში დაბეჭდა ნიანგმა. მასში აღწერილია თბილისის მეორე უნივერსიტეტის საბავშვო განყოფილების გამყიდველების ნ. მარტყოფაშვილისა და ე. შაუშოვას ვარჯიში მათემატიკაში (დიდების მოტყუება ბავშვის წინდების გაყიდვის დროს).

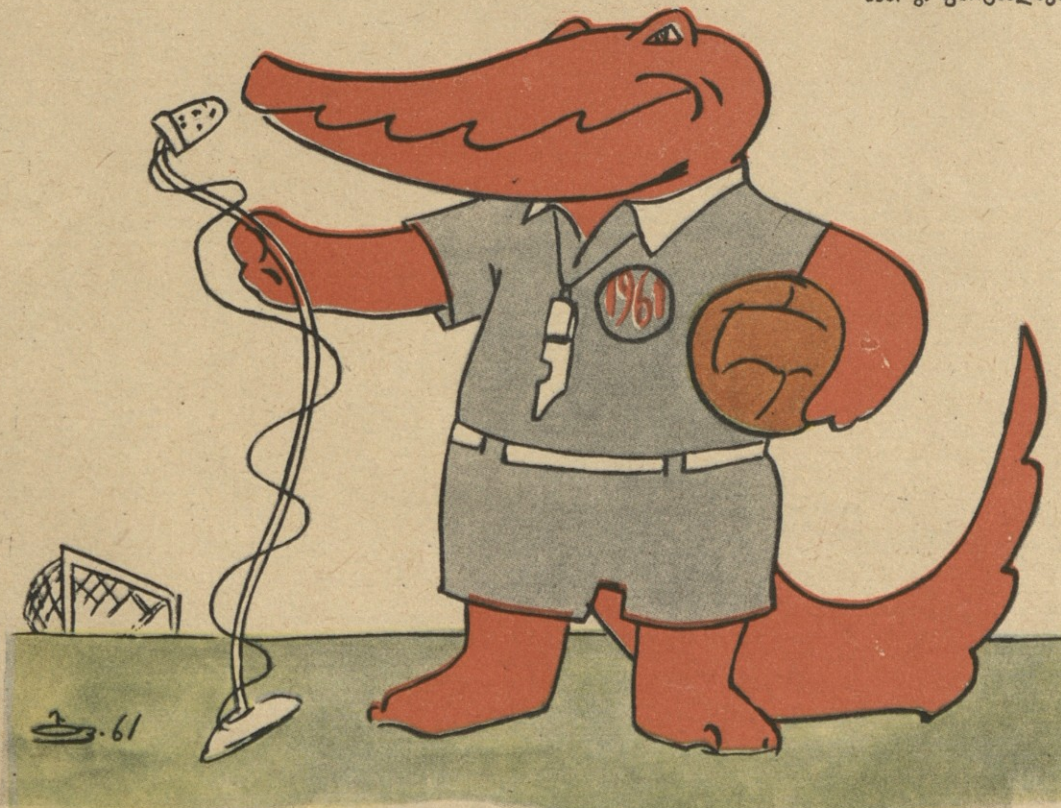
თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომის წევრობის სამმართველო და მეორე უნივერსიტეტის დირექტორი ა. მ. გ. ხეინგია გვატყობინებს, რომ ბავშვის წინდების გაყიდვისას ფასების უხეში დარღვევის შედეგად ჩადენილი დანაშაულისათვის ნ. მარტყოფაშვილი და ე. შაუშოვა მოხსნილი არიან სამუშაოდან. როგორც ჩანს, ხელის მოთხოვის ნაცვლად მათ ხელი დაიწვეს თბილ წინდებზე.

კითხვა-პასუხის პასუხი

ნიანგის მიერ მიმდინარე წლის იანვარში ჩატარებული კითხვა-პასუხის საღამოზე აღნიშნული იქნა, რომ ბორჯომის რაიონის სოფელ კორტანეთის კლუბის გამგისა და ბიბლიოთეკარის მიერ შემოღებული მორიგეობის წყალობით შეუძლებელი ხდება სამუშაოზე ერთდროულად მათი ნახვა.

ბორჯომის რაიონის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ა. მ. მ. მისურაძე გვიგზავნის კითხვა-პასუხის საღამოზე დასმული საკითხის პასუხს, რომელშიც აღნიშნულია, რომ რაიონული საბჭოს აღმასკომმა განიხილა კორტანეთის კლუბისა და ბიბლიოთეკის მუშაობის საკითხი და დასაჯა მორიგეობის შემოღებები ამხანაგები შრომის დისციპლინის დარღვევისათვის.

ნან. გ. ფიცხალავასი

ვიწყებთ უახუროს სკოლს

მსაჯი სტვენს,
ალამი
ქარში ქრის,
ბურთები მიჰქრიან
კარდაკარ.
სეზონი დაიწყო,
დაიწყო,
გვიშველეთ,
გივი და
მიხეილ,

სადა ხართ!
ხომ კარგად
აკაუეთ,
ბიჭებო,
იმ ზაფხულს
დადლილი კუნთები,
ამ მაისს,
ამ ივნისს,
ამ ივლისს
ქე მაინც
შეყარეთ ბურთები!

ყველა დაბადებულა, მაგრამ ყველა არ იხდის დაბადების დღეს.
პირადად მე ხეირიანად არც კი ვიცი, როდის დავიბადე, ან რა შავ ქვად
მინდა.

ჩემი დაბადების დღე ჩემს თანამშრომლებსაც არ აინტერესებთ, ვინაიდან,
როგორც ვატყობ, უფრო წყველიან მას, ვიდრე ლოცავენ.

ღა, ცხადია, დაბადების დღეს არ ვიხდი, ამას წინათ ცოლთან მორიგი
ჩხუბი მქონდა.

სამსახურში უგუნებოდ მივიდი.

ცნობისათვის:—ჩემს პირად მდივანს დიდი ცნობისმოყვარეობა სჭირს და,
გადასაყვანი ტელეფონის საშუალებით, ჩემზე ადრე იცის ვინ რა დამირეკა და
ვის რა დავურეკე.

ახლაც აწკრიალდა ტელეფონი.

— ალო, ალო, მამილო! ხომ გახსოვს, დღეს დედიკოს დაბადების დღეა,
საჩუქარი არ დაგავიწყდეს,—ასე გადმომცა ჩემმა გოგონამ დამდურებული
მეუღლის ნოტა.

ყურმილი დავდე და ჯიბეები მოვიხიხრიე. რას იზამთ, დამდურებული ცო-
ლიც ცოლია და ანგარიში უნდა გაუწიო.

მთელს ჩემდამი რწმუნებულ დაწესებულებას ელვის სისწრაფით მოედო
ეს ცნობა და ყურებამდე გაღიმებულბმა ჩემთან მოსვლის სურვილი განაც-
ხადეს.

მე ქვა ავაგდე და თავი შევუშვირე: რასა ბრძანებთ, სახლში პურ-მარი-
ლი არა მაქვს, თანაც ცოლთან რა ხანია უბრად ვარ-მეთქი.

— მით უკეთესი, მოვალთ და შეგარიგებთო.

— მერე პურ-მარილი?

— რესტორანში შეუკვეთეთ და, ჩიტის რქე რომ მოითხოვოთ, იმასაც
მოგიტანენო,—დამამიმედეს.

ვეცი ტელეფონს და შევუკვეთე: გოჭი, ვარიები, ინდაურის საცივი, ღვი-
ნოები, ბორჯომის წყალი, თევზი, ხიზილალა, ქართული შოთები, ბოსტნეული,
მწვადები და, ერთის სიტყვით, ყველაფერი კარგი და ძვირფასი. დამპირდნენ,
ზუსტად ექვს საათზე ყველაფერს მოგართმევენო.

ა. ბურთიკაშვილი. — ისე დავაცხვე ამდენი წიგ-
ნი, ერთი არ დაკუთვბულა!

ცოლს საჩუქარი ვუყიდე და სხვებზე ადრე წავედი შინ. ჩემს მეუღლეს,
როგორც ჩანდა, საჩუქარი მოეწონა და უნაზესი კოცნით დამაჯილდოვა.

შერიგებით გახარებულმა ვაცნობე, ჩემი თანამშრომლები პირდაპირ აქ
მოვლენ, პურ-მარილი რესტორნიდან მომივა და ერთი ჩვენებურად უნდა მო-
ვულხინოთ-მეთქი.

ცას ეწია ჩემი ცოლი.

ჩემი თანამშრომლები ერთი ტორტიტ ხელში მგლის
მადიანები და დამშეულები მომადგნენ.

პურ-მარილის მოლოდინში ზოგი ჭადრაკით ვაერ-
თო, ზოგი—ნარდით, ზოგი—ანეგლოტებით.

გახდა ექვსი. არ გამოჩნდა პურ-მარილი.

გახდა შვიდი... რვა. დაიწყო ცხრა...

ნერვიულად ვრეკავ რესტორანში... ახლავე მოგარ-
თმევთო.

გახდა ათი...

ზოგი შიმშილმა შეაწუხა, რალაცები მოიმიზეხეს და
სხვებმაც თითო-თითოდ იწყეს დაშლა: შორს ვცხოვრობთ,
გვიან ვერ გავალთო, სახლში არ იციან, რომ აქა ვართო.
ბოდიში, მაგრამ უნდა წავიდეთო...

დავრჩით მე და ჩემი მეუღლე და პურ-მარილის ორი-
ოდე გიჟი.

ცოლმა ტორტი დაჭრა და ჩაი გააწყო.

ის ორი თანამშრომელიც ჩავაცილე და სისხლგამშ-
რალმა კარი მოვიბრახუნე, რომ ჩემს სახლს მანქანა
მოადგა.

თანახმად შეკვეთისა, პურ-მარილი ახლა მომაყვენს
სახლში.

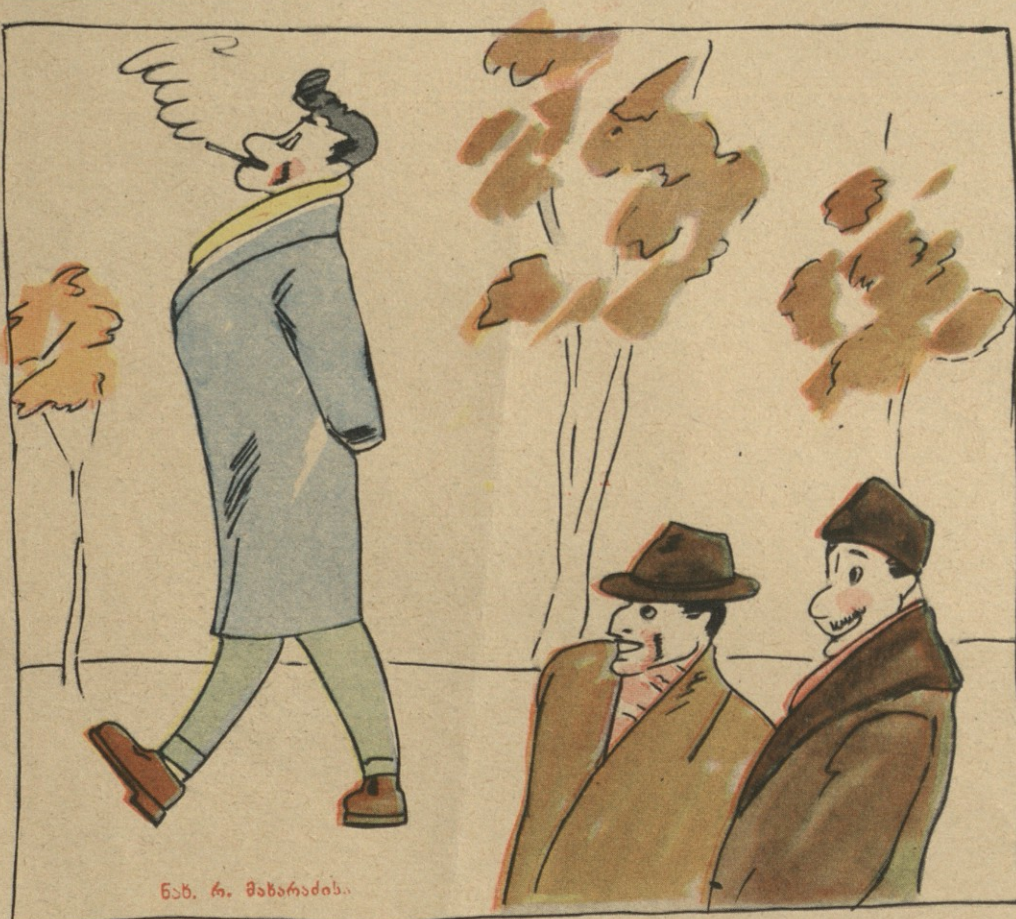
— აიბარკეთ აქედან!—ვუღრიალე ჭირის ოფლში
აცურებულმა.

სირცხვილი ვჭამე და მერე როგორი!

სად გამოვყო თავი, სად?

და ახლა, რესტორნის წყალობით, ჩემს თანამშრომ-
ლებთან ერთად ვწყვედი ჩემს დაბადების დღეს.

მ. ხმაღალაძე

ნახ. რ. მახარაძისა

— ეს კაცი ამბობს, ორი წიგნი მაქვს დაწერილიო!
— ის ერჩია, ორი წიგნი წაეკითხა!

კონკურსი

ჟურნალ „ნიანგის“ რედაქცია 1961 წლის 1 მაისიდან აცხადებს კონკურსს საუკეთესო სატირულ და იუმორისტულ ნაწარმოებებზე.

კონკურსზე წარმოდგენილი უნდა იქნეს:

სატირული და იუმორისტული მოთხრობები, პამფლეტები, ფელეტონები (დაწერილი პროზად ან ლექსად) თანამედროვე საშინაო და საერთაშორისო აქტუალურ თემებზე. მოცულობით არა უმეტეს მანქანაზე ორი ინტერვალით დაბეჭდილი 2 1/2-3 გვერდისა.

საუკეთესო ნაწარმოებებზე გაიცემა პრემიები:

მეტი პირველი პრემია

100 მანეთი

ორი მეორე პრემია

თითოეული 60 მანეთი

სამი მესამე პრემია

თითოეული 40 მანეთი

მასალები კონკურსისათვის უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი მისამართით: თბილისი. რუსთაველის პროსპექტი № 42, ჟურნალ „ნიანგის“ რედაქციას. წარწერით: „კონკურსისათვის“.

კონკურსი დახურულია და მასალები იგზავნება დევიზით. ავტორის გვარი, სახელი, მამის სახელი და მისამართი წარმოდგენილი უნდა იქნეს ცალკე კონვერტით.

მოწონებული მასალები თანდათანობით დაიბეჭდება ჟურნალში დევიზით და ავტორები მიიღებენ ჰონორარს ჩვეულებრივი წესით.

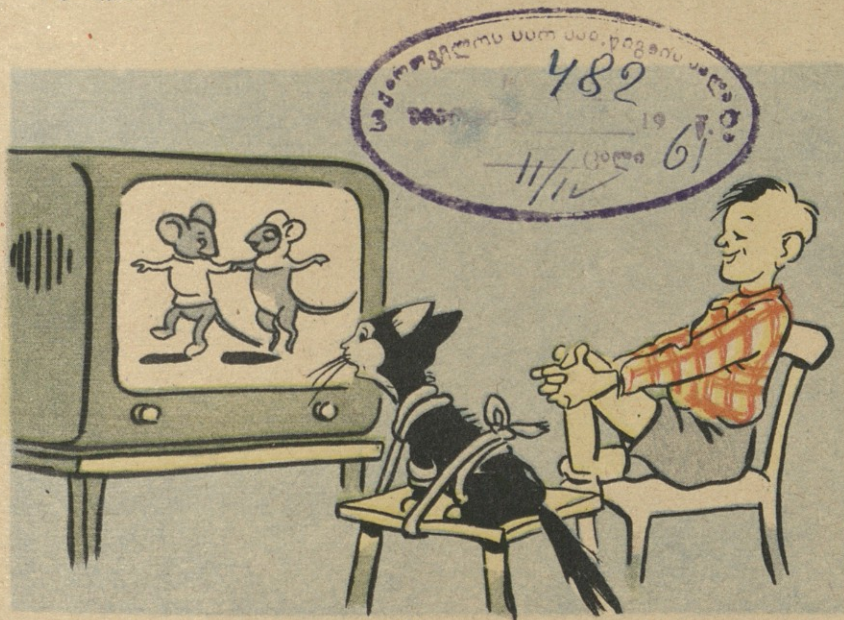
კონკურსის ეიური — ჟურნალ „ნიანგის“ სარედაქციო კოლეგია.

ჟურნალ „ნიანგის“ ოქტომბრის თვის ნომერში გამოქვეყნდება კონკურსში გამარჯვებულ ავტორთა გვარები და მათ მიეცემა დაწესებული პრემიები.

კონკურსზე მასალების წარმოდგენის უკანასკნელ ვადად დაწესებულია 1961 წლის 31 ივლისი.

519530

ნახ. ა. კანდელაკიხა

ვინ როგორ განიცდის ნახატი ფილმის „წუნა და წრუწუნა“ ჩვენებას ტელევიზორში.

კა, ბურთი და კა,
აუდიტორია!

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

კარი გაიღო და აუდიტორიაში მათემატიკის პრაქტიკუმის ლექტორი რუსაძე შემოვიდა.

— დასხედით!— მოგვაცხადებთ სმენაზე მდგომ და ყოველგვარი შესავლის გარეშე დაიწყო.

— ამხანაგებო, იცოდეთ გუშინდელი ამბავი აღარ გაიმეორეთ: შეკითხვები რომ დამაყარეთ და მასალის ახსნა ვერ მოვასწარი! ადამია, გესმის, რას ვლაპარაკობ? ყველაზე შეტად შენ შეგეხება ეს..

— მესმის, პატივცემულო.

— ახლა მე გუშინდელ მასალას ავხსნი და შემდეგ გამოვიკითხავ საშინაო დავალებას. მან ინტეგრალზე ტიპური მაგალითების ამოხსნა დაიწყო.

ცოტა ხნის შემდეგ ინტეგრალების ამოხსნას თავი დაანება და მზერა ისევ ადამიაზე გადაიტანა.

— რა გადააწოდე, ბიჭო, სირბილაძეს?

— კონსპექტი, პატივცემულო.

— არ უნდა იცოდე მერე, როდის უნდა გადააწოდო? ვერ ნახე, უდროოდ გადააწოდებულმა ბურთმა როგორ წააგებინა თბილისის „დინამოს“?

— რას ბრძანებთ, პატივცემულო! ერთი გადააწოდება არ წყვეტს თამაშს, აი ის ბურთი რომ დაერთყა გარემარბს...

— რომელი ბურთი უნდა დაერთყა, ბიჭო?

ადამია ახსენებს გუშინდელი თამაშის ეპიზოდებს, დაწვრილებით ახსნათებს ცალ-ცალკე ყველა მოთამაშეს.

— ეპ, პატივცემულო, მესხი და ჩოხელი რომ ყოფილიყვნენ, თამაში სხვა ხასიათს მიიღებდა, აუცილებლად მოვიგებდით.

— რას ამბობ, ბიჭო, რას, გუნდს საიმედო რეზერვი არ უნდა ჰყავდეს? რას გავს ჩვენი სათადარიგო შემადგენლობა? აფსუსს, რა გუნდი იყო წინათ ჩვენი თბილისის „დინამო“, რას თამაშობდა ბასა?! თქვენ სად გემახსოვრებთ ბასას თამაში, ის რომ ბორის გვერდზე თამაშობდა... აი, მაშინ უნდა გენახათ... არა, მაშინ თქვენ ბავშვები იქნებოდით.

და ამ საუბარს მოჰყვა პატარა ლექცია „დინამოს“ სახელოვან წარსულზე.

იგი ლაპარაკობდა მთელის მონდომებით, გატაცებით და ჩვენც დიდი ინტერესით ვუსმენდით, გარინდებულნი მანამდის, ვიდრე ზარის ხმამ არ გამოგვარკვია ყველანი... ლექტორი შეჩერდა, შეჩერდა ისე, რომ წინადადება არ დაუმთავრებია, წარბები შეჭმუნა, ქვედა ყბა აუთოთოლდა, სიბრაზისაგან აეთო სახე.

— ადამია, ადექი და გადი გარეთ!

ადამია მორჩილად გავიდა, ხოლო ლექტორმა რუსაძემ დაუმატა:

— ეს ადამია ახირებული კაცია სწორედ.

შემდეგ ჯგუფის მამასახლისის ჯიჯავაძეს მიუბრუნდა და უთხრა:

— რას გავს ეს, შეიძლება სულ ფეხბურთზე ლაპარაკი? თავის მაგივრად ბურთი გაბიათ, ბურთი, თქვენს გამო ტაიმი ისე დამთავრდა, საშინაო დავალების გამოკითხვაც ვერ მოვასწარი.

— თქვენ, — მოგვიბრუნდა იგი დანარჩენ სტუდენტებს, — ადექით და დაისვენეთ, მგონია, ამის შემდეგ ჩვენ ნორმალურად განვაგრძობთ ჩვენს მეცადინეობას.

ა. ლავითაია

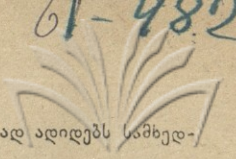
რედაქტორი ნ. შველიძე.

სარედაქციო კოლეგია: აკ. ბელიაშვილი, ნ. დუმბაძე, ბ. კლდიაშვილი, ნ. მალაზონია, მ. ქარჩავა, თ. ჭელიძე.

საქ. კვ ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობა

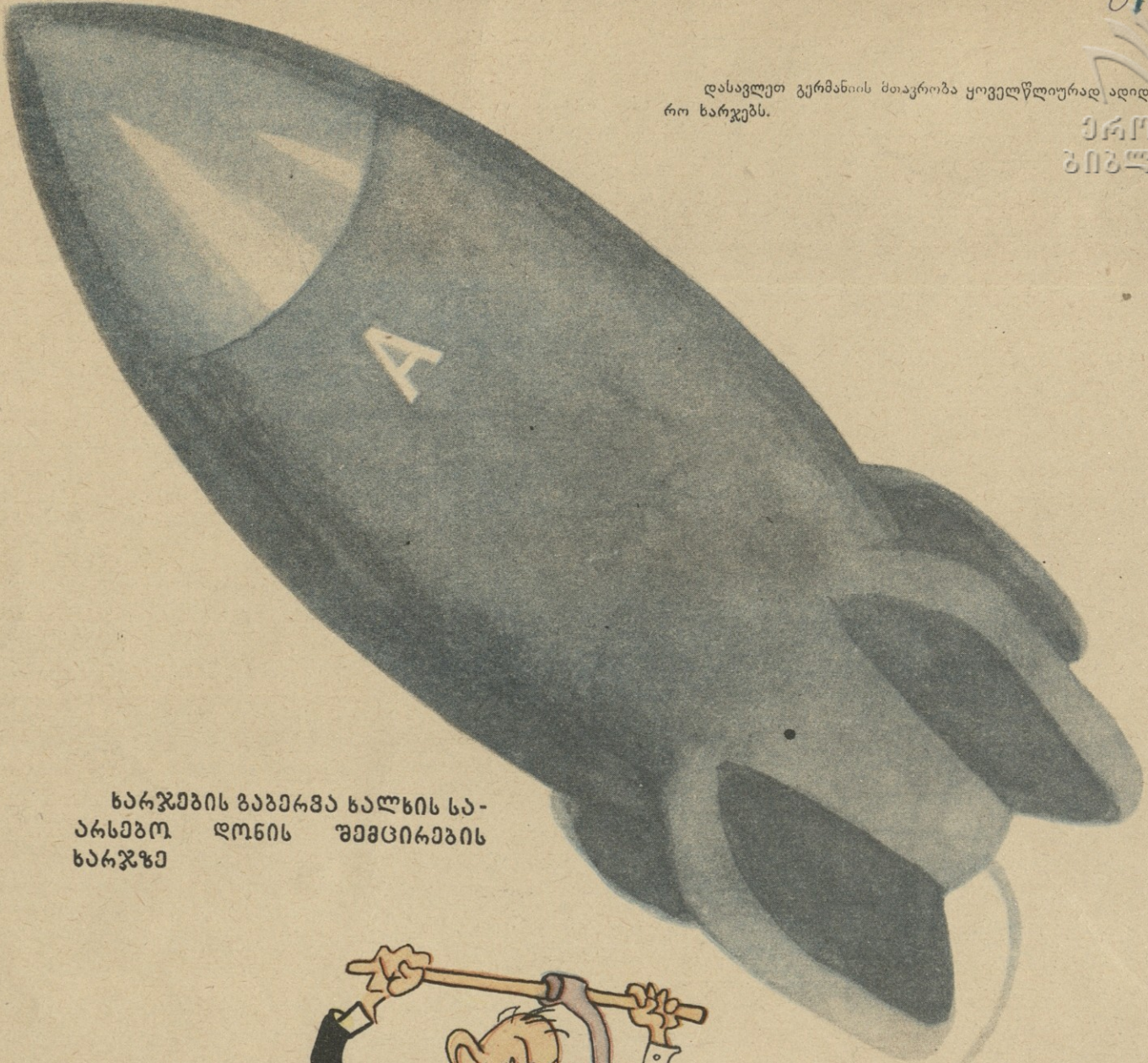
თბილისი. სატირისა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“. Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Ниянги“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის გამზ. № 42. ტელეფონები: რედაქტორის — 3-76-69, საერთო განყოფილების — 3-10-49

ხელმოწ. დასაბ. 29/III-1961 წ. კალ. ზომა 70x108 1/8, 0,5 ნახ. ფურც. 1,37. ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 0,5. პირობით ფორმათა რაოდენობა 1, ხელნაწერები ავტორებს არ უბრუნდებათ. პოლიგრაფკომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. 14. შტა. № 576, უფ. 02396. ტირ. 40000

დასავლეთ გერმანიის მთავრობა ყოველწლიურად აღიღებს სამხედრო ხარჯებს.

ქართველი
ბიზლირთეკა

ხარჯების გაზრდა ხალხის სა-
არსებო ღონის უმჯობესების
ხარჯზე

